

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ŞERÊ GELÊ ŞOREŞGERÎ

- ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΜΠΡΟΣΟΥΡΑ -

riseup4rojava.org

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ŞERÊ GELE ŞOREŞGERÎ

- ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΜΠΡΟΣΟΥΡΑ -

RISEUP4ROJAVA
[HTTP://RISEUP4ROJAVA.ORG](http://RISEUP4ROJAVA.ORG)
RISEUP4ROJAVA@RISEUP.NET

riseup4rojava.org

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Εισαγωγή	1
Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος- <i>şerê Gelê şoreşgerî</i>	2
Τα Στρατηγικά Στάδια του ΡΚΚ	4
Βία και Πόλεμος	5
Ηθική, Κανόνες και Νόμοι του Πολέμου	8
Η Στρατηγική του Μάο για τον Παρατεταμένο Λαϊκό Πόλεμο	9
Ο Μαρξιστικός Αντάρτικος Πόλεμος Διεθνώς	11
Η Εξέλιξη της Στρατηγικής του ΡΚΚ	13
Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος (<i>şerê Gelê şoreşgerî</i>) και η Πραγματικότητα ενός Μαχόμενου Λαού (<i>Rastiya Gelê şerker</i>).....	17
Οι Επαναστατικές Δυνάμεις των Πολιτών <i>HPC / HPC-Jin / HPC-Ciwan</i> στη Ροζάβα.....	23
Στάδια του Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου	28
Δυνάμεις του Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου στο <i>Bakur</i> (Βόρειο Κουρδιστάν) και την Τουρκία.....	29
Ο Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος είναι η Στρατηγική Λύση του Λαού!	31

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το συγκεκριμένο κείμενο, με τίτλο "Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος-Şerê Gelê Şoreşgerî", είναι μια σημαντική εισαγωγή για την καλύτερη κατανόηση της τρέχουσας στρατηγικής του ΡΚΚ. Αυτή η εισαγωγική μπροσούρα ετοιμάστηκε από το Δίκτυο #Riseup4Rojana, βασισμένη σε σημειώσεις από μια εκπαιδευτική διαδικασία πάνω στο Κουρδικό Κίνημα Ελευθερίας. Αυτή η εισαγωγική μπροσούρα προορίζεται να χρησιμεύσει ως οδηγός για συζήτηση, εκπαίδευση και για καλύτερη ανάλυση, κατανόηση της τρέχουσας παγκόσμιας κατάστασης στην οποία βρισκόμαστε, και για την ανάπτυξη μιας προοπτικής για το τι πρακτικά πρέπει να γίνει. Με περαιτέρω σύντομες εισαγωγικές μπροσούρες για θέματα όπως ο Ειδικός Πόλεμος, και για τον Διεθνισμό, βασισμένες σε γραπτά του Riza Altun, ο στόχος μας είναι από τη μία πλευρά να ενισχύσουμε την κατανόηση του Δημοκρατικού Συνομοσπονδισμού και την Στρατηγική του Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου και να εμβαθύνουμε τις στρατηγικές συζητήσεις στο ευρύτερο δίκτυό μας και από την άλλη πλευρά να δημιουργήσουμε μια ισχυρή κοινή προοπτική στον ρόλο μας ως παγκόσμιο κίνημα αντίστασης, στην υπεράσπιση της Επανάστασης της Ροζάβα, τη συντριβή του Τουρκικού Φασισμού και τη διάδοση της εμπειρίας της Ροζάβα παντού. Το επείγον του ζητήματος έχει γίνει περισσότερο επιτακτικό αυτό το διάστημα, δεδομένων των αυξημένων επιθέσεων στα Ελεύθερα Βουνά του Κουρδιστάν, την επανάσταση της Ροζάβα και την άμεση απειλή για όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις του κόσμου. Τη σημασία της κατανόησης της σύνδεσης μεταξύ των Ελεύθερων Βουνών του Κουρδιστάν και της Ροζάβα την αναφέρει επίσης στην τελευταία της δήλωση η ΚΣΚ (Ένωση Κοινοτήτων Κουρδιστάν) – η οποία περιλαμβάνει μια αξιολόγηση της τρέχουσας πολιτικής κατάστασης¹. Τελικά, αυτές οι επιθέσεις είναι εναντίον όλων εμάς που είμαστε μέρος του παγκόσμιου κινήματος αντίστασης.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ-ŞERÊ GELE ŞOREŞGERÎ

Ο Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος είναι η στρατηγική του Κουρδικού Κινήματος Ελευθερίας από τις 31 Μαΐου 2010. Η ιδεολογία του ΡΚΚ-του Κουρδικού Εργατικού Κόμματος, που ιδρύθηκε το 1978-προσανατολιζόταν τότε γύρω από τον επιστημονικό σοσιαλισμό. Με το νέο παράδειγμα, ο Abdullah Öcalan (Rêber Apo) χρησιμοποιεί αντ' αυτού τον όρο Δημοκρατικός Σοσιαλισμός, για να αποφευχθεί επίσης και η σύγχυση με τα κράτη του υπαρκτού σοσιαλισμού.

Από την αρχή της ίδρυσης του ΡΚΚ μέχρι το έτος 2003, το παράδειγμα, το οποίο βασίστηκε στον μη δογματικό Μαρξισμό-Λενινισμό, με στόχο τη δημιουργία ενός έθνους-κράτους, άλλαξε από το 2004 σε Δημοκρατικό Συνομοσπονδισμό βασισμένο στην Ελευθερία των Γυναικών, τη Ριζοσπαστική Δημοκρατία και την Κοινωνική Οικολογία. Στα Υπερασπιστικά Γραπτά "Parastina Gelekî"², που δημοσιεύθηκαν το έτος 2004, η νέα γραμμή νόμιμης αυτοάμυνας και ειδικά στον πέμπτο τόμο του «Μανιφέστο του Δημοκρατικού Πολιτισμού», η στρατηγική του «Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου» παρουσιάστηκε για πρώτη φορά από τον Rêber Apo.

Το πρώτο μισό αυτής της μπροσούρας ασχολείται με βασικές πληροφορίες, ενώ το δεύτερο μισό πηγαίνει στο θέμα του Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου – *Şerê Gelê Şoreşgerî*. Η δομή αυτής της σύντομης εισαγωγικής μπροσούρας θα παρουσιάσει πρώτα μια επισκόπηση των διαφορετικών στρατηγικών φάσεων του ΡΚΚ. Ωστόσο, πριν από την επεξεργασία της εξέλιξης των διαφορετικών στρατηγικών φάσεων του ΡΚΚ, είναι σημαντικό να παρέχουμε μια σύντομη αναδρομή στη βία, τον πόλεμο και την ηθική, καθώς και ένα ιστορικό κομμάτι της στρατηγικής του Παρατεταμένου Λαϊκού Πολέμου του Μάο και της διεθνούς επιρροής του, που είχε αντίκτυπο και στο ΡΚΚ. Στη συνέχεια θα συζητήσουμε τι εννοούμε με τον όρο Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος (*Şerê Gelê Şoreşgerî*), τις δυνάμεις πολιτών/ισσών HPC/ HPC-Jin / HPC-Ciwanη στη Ροζάβα, και θα επεξεργαστούμε τα στάδια του Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου σύμφωνα με την κατανόηση του ΡΚΚ για αυτόν. Η μπροσούρα ολοκληρώνεται παρουσιάζοντας τις δυνάμεις στο Βακुर και την Τουρκία, και παρέχοντας ένα παράδειγμα Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου στο Βακुर.

ΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΡΚΚ

Η ιστορία του ΡΚΚ αποτελείται από τέσσερα στρατηγικά στάδια:

- 1.1973–1978:** Οικοδόμηση της Επαναστατικής Οργάνωσης: Εκκινώντας από το συμπέρασμα του Rêber Apo ότι το Κουρδιστάν βρίσκεται υπό κατοχή και πρέπει να απελευθερωθεί, μια ομάδα [η Ankara Demokratik Yüksək Öğrenim Derneği (ADYÖD)] οργανώνεται, θέτοντας τα θεμέλια για να γίνει ένα κόμμα. Ως εκ τούτου, είναι το στάδιο για να γίνει ένα κόμμα με ένα πρόγραμμα κλπ.
- 2.1978–1993:** Η Επανάσταση της Αντίστασης και της Αναγέννησης (Şoreş û Berxwedan και Vejiñê): Αυτή η φάση ξεκινά με την ίδρυση του ΡΚΚ. Ακολουθώντας τη Μαοϊκή Στρατηγική του Παρατεταμένου Λαϊκού Πολέμου, ο στόχος ήταν να οικοδομηθεί ένα κουρδικό έθνος-κράτος με τη στρατηγική του ανταρτοπολέμου, και να αναβιώσει την κουρδική ύπαρξη που αποπειράθηκαν να διαγράψουν από την ιστορία.
- 3.1993–2010:** Η Δημοκρατική Λύση: Το ΡΚΚ έκανε πολλές προσπάθειες και κήρυξε περισσότερες από δέκα μονομερείς εκχειρίδες για να βρει μια δημοκρατική λύση με το τουρκικό κράτος, ενώ ο ένοπλος αγώνας συνεχίστηκε. Το DHP, το πρώτο κόμμα που αγκαλιάζει το Κουρδικό Κίνημα Ελευθερίας, ιδρύθηκε και συμμετείχε στις εκλογές για πρώτη φορά. Διαφορετικές δυνάμεις στο κίνημα, αλλά όχι το κόμμα, πίεσαν για διαφορετικές στρατηγικές γραμμές· έτσι ήταν μια εποχή αβεβαιότητας και ανασύστασης.
- 4.2010–σήμερα:** Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος: Αυτό θεωρείται το τελευταίο στάδιο για την εξεύρεση λύσης στο κουρδικό ζήτημα. Είναι μια στρατηγική πολέμου. Η Επανάσταση της Ροζάβα συνέβη σε αυτό το στάδιο. Συνολικά η ζωή της κοινωνίας, της οικονομίας κλπ. πρέπει να οργανωθεί σύμφωνα με τον πόλεμο, δημιουργώντας την Πραγματικότητα ενός Μαχόμενου Λαού (Rastiya Gelê Şerker) – μια νοοτροπία του να μην φεύγεις, αλλά να μένεις και να υπερασπίζεσαι ό,τι έχει οικοδομηθεί.

ΒΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

Για να κατανοήσουμε καλύτερα το θέμα του πολέμου και της βίας πρέπει να αναζητήσουμε πώς χρησιμοποιούνται και να κατανοήσουμε τι είναι σημαντικό για εμάς. Ειδικά αυτοί οι όροι χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τα συμφέροντα των καταπιεστικών δυνάμεων. Πρέπει λοιπόν να διευκρινίσουμε αυτούς τους όρους εμείς ως κοινωνία. Στη νεολιθική κοινωνία (που κυμαίνεται περίπου από το 12000 π.Χ. έως το 4000 π.Χ.) φαίνεται καθαρά ότι η βία χρησιμοποιούνταν κυρίως για να εξασφαλίσει τη συνέχιση της ζωής μιας κοινωνίας ενάντια σε κινδύνους και επιθέσεις. Η ποιότητα και οι στόχοι της βίας έχουν αλλάξει με την εμφάνιση των συγκεντρωτικών πολιτισμών. Στους συγκεντρωτικούς πολιτισμούς η βία θεσμοθετήθηκε και ο στόχος της θεσμοθετημένης βίας δεν ήταν πλέον να εξασφαλίσει την συνέχιση της ζωής αλλά να εκμηδενίσει και να σπάσει τη βούληση των λαών, να καταπιέζει και να εκμεταλλεύεται. Ωστόσο, ο πρώτος συγκεντρωτικός πολιτισμός δεν εγκαθιδρύθηκε με τη βία αλλά με την πειθώ. Ο ναός Ζιγκουράτ των Σουμέριων³ προσέλκυσε πολλούς ανθρώπους με την ιδεολογία του και την αυξημένη παραγωγή. Σύντομα ξεκίνησε η υποδούλωση των ανθρώπων που δεν εντάχθηκαν εθελούσια και άρχισε η κατάκτηση των γύρω χωριών. Αναπτύχθηκε μια τάξη βίας, η οποία αποτελούνταν από στρατιώτες.

Ο πόλεμος, που είναι η οργανωμένη βία, εμφανίστηκε με την εμφάνιση των κρατών. Τα κράτη είναι συστήματα που βασίζονται στη συνεχή χρήση βίας.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΥΟ ΤΥΠΟΙ ΒΙΑΣ, ΠΟΥ Η ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΖΩΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ:

- Βία για καταπίεση: παράνομος πόλεμος και βία, κατά της κοινωνίας, επιβάλλοντας εκμετάλλευση και καταπίεση.
- Βία για αντίσταση: νόμιμη βία / αυτοάμυνα, υπέρ της κοινωνίας, καταπολέμηση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης με σκοπό τη ζωή, την απελευθέρωση και την ελευθερία.

Οι κοινωνίες υποφέρουν πάντα σε έναν πόλεμο, είτε είναι νόμιμος είτε όχι. Όμως τα κράτη έχουν χρησιμοποιήσει τη βία ως μονοπώλιό τους, για να την συγκεντρώσουν στα δικά τους χέρια. Καταδικάζουν τη χρήση βίας από την κοινωνία. Έχουν προσδώσει στις εξεγέρσεις των λαών τη χειρότερη δυνατή εικόνα αποκαλώντας τους τρομοκράτες ή εγκληματίες χωρίς άλλους στόχους εκτός από το να προκαλούν χάος και καταστροφή. Πρέπει να κατανοήσουμε την αλήθεια πίσω από την προπαγάνδα των κρατών. Προκειμένου να υπερασπιστούμε τη συνέχιση της ζωής και τις αξίες μας, πρέπει να υπερασπιστούμε τις/τους εαυτές/ούς μας. Η νόμιμη αυτοάμυνα δεν σημαίνει απαραίτητα να περιμένουμε μέχρι ο εχθρός να κάνει φυσική επίθεση, αλλά είναι επίσης νόμιμο να ληφθούν μέτρα για την αντεπίθεση ενάντια σε ένα καταπιεστικό σύστημα.

Μετά την Κομμούνα του Παρισιού, περισσότεροι άνθρωποι εμπνεύστηκαν να μελετήσουν σχετικά με την αυτοάμυνα. Τα χιλιάδες χρόνια ιστορίας των συγκεντρωτικών πολιτισμών σημαίνουν ότι τα κράτη έχουν αποκτήσει μεγάλη εμπειρία στην καταπίεση των λαϊκών εξεγέρσεων. Η εξεγερσιακή αναρχία διεξήγαγε μικρές απομονωμένες επιθέσεις, όπως δολοφονίες αριστοκρατών, για να προκαλέσει εξεγέρσεις που δεν ήταν πετυχημένες όπως είχε αρχικώς προβλεφθεί.

Το 1907, ο Λένιν έγραψε για οργανωμένες εξεγέρσεις ως απάντηση στα λάθη της αποτυχημένης επανάστασης του 1905 στη Ρωσία. Η Ρωσική Επανάσταση το 1917 ακολούθησε αυτή τη στρατηγική για να καταλάβει σημαντικά σημεία του εχθρού και η επανάσταση πέτυχε με μικρή αιματοχυσία. Η επανάσταση της Ροζάβα ακολούθησε μια παρόμοια στρατηγική για να καταλάβει τα στρατηγικά σημεία του εχθρού και σε πολλά μέρη σημειώθηκαν μόνο λίγες συγκρούσεις (2012).

Η συνεχής ανάπτυξη των όπλων και της πολεμικής τεχνολογίας έχει αλλάξει τον τρόπο διεξαγωγής του πολέμου και οδήγησε σε αυξημένη απόσταση μεταξύ των αντιτιθέμενων πλευρών. Οι ηγεμονικές δυνάμεις αναπτύσσουν τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται για τις τακτικές των πολέμων τους, που επικεντρώνονται σε μεγάλο βαθμό στη συλλογή πληροφοριών, στη χειραγώγηση και εστιάζουν στο σκοπό της θανάτωσης και της καταστροφής της ζωής ως εκ τούτου, οι δυνάμεις των λαών πρέπει να δημιουργήσουν και να αναπτύξουν νέες μεθόδους αντιμετώπισης της τεχνολογίας των εχθρών και να εφεύρουν νέες τακτικές.

Όταν ο Λένιν ρωτήθηκε πώς ο Κόκκινος Στρατός θα μπορούσε να πετύχει στη Ρωσική επανάσταση ενάντια στην πολύ ισχυρή αντεπανάσταση, αυτός απάντησε: «Οργάνωση, οργάνωση, οργάνωση.» Η Επανάσταση δεν ήταν μόνο στρατιωτικά καλά οργανωμένη, αλλά κατάφερε επίσης να συμπεριλάβει και την αγροτιά μέσα στους Μπολσεβίκους και η κοινωνία οργανώθηκε με τέτοιο τρόπο ώστε να κινητοποιεί τις δικές τις δυνάμεις. Πολλοί/ες διεθνείς επαναστάτες/ριες μπήκαν στον Κόκκινο Στρατό για να πολεμήσουν. Στην αρχή, πριν από τον Στάλιν, η Σοβιετική Ένωση αντιλαμβανόταν τον εαυτό της ως το σημείο εκκίνησης για μια διεθνή επανάσταση, όχι μέσα στα όρια ενός μόνο κράτους. Η Ρωσική Επανάσταση άσκησε μεγάλη επιρροή στους επακόλουθους επαναστατικούς αγώνες σε όλο τον κόσμο, και τα διδάγματα τόσο από τα λάθη όσο και από τις νίκες οδήγησαν επίσης στην επιτυχία της επανάστασης στη Ροζάβα

ΗΘΙΚΗ, ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ηθική, οι κανόνες και οι νόμοι του πολέμου έχουν αλλάξει με την πάροδο του χρόνου, και διαβρώθηκαν κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα. Σε παλαιότερες εποχές, οι πόλεμοι γίνονταν με τη μορφή σύγκρουσης δύο στρατών, αντιμετωπίζοντας ο ένας τον άλλον σε ένα πεδίο μάχης, συχνά χωρίς να επιτίθενται σε οικισμούς, και η ηττημένη πλευρά στο πεδίο της μάχης συνθηκολογούσε. Υπήρχε μια ηθική του πολέμου και οι στρατιώτες είχαν κατηχηθεί σε αυτήν. Κανόνες για τη μεταχείριση των αμάχων και των αιχμαλώτων πολέμου κλπ. ήταν αναπτυγμένοι και σεβαστοί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα σώματα των νεκρών ήταν κάτι ιερό και σεβαστό και σε προηγούμενες εποχές ήταν φυσιολογική η ανταλλαγή των νεκρών σωμάτων των μαχητών μεταξύ των εχθρών, ενώ σήμερα οι ηγεμονικές δυνάμεις, όπως το ΝΑΤΟϊκό τουρκικό κράτος και οι τζιχαντιστές σύμμαχοί του, δεν έχουν πια ηθική και δεν δίνουν πίσω τις σορούς ή δεν ακολουθούν τις συμφωνίες. Εδώ μπορούμε επίσης να αναφέρουμε πώς το τουρκικό κράτος έκαιγε ακόμη και τα σώματα των νεκρών στρατιωτών του για να καταστρέψει οποιαδήποτε απόδειξη των απωλειών του στις Αμυντικές Περιοχές της Medya. Τα βίντεο που αποδεικνύουν τα παραπάνω δημοσιεύτηκαν από τις HPG το 2022. Αυτό το παράδειγμα μας δείχνει πόσο βαθύς είναι ο ειδικός πόλεμος και η απώλεια ηθικής του τουρκικού κράτους. Ακόμα κι αν ο εχθρός δεν έχει ηθική στον πόλεμο, οι επαναστατικές δυνάμεις πρέπει να θέσουν τους δικούς τους ηθικούς κανόνες του πολέμου, π.χ. για το πώς να αντιμετωπίζουμε τραυματισμένους εχθρούς, ώστε να μην χάσουμε τη δική μας ηθική.

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΜΑΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΟ ΛΑΪΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

Στην Κίνα, ο Μάο συμμετείχε σε μια μη ηγετική θέση στις αγροτικές εξεγέρσεις το 1920 και το 1927. Όταν η εξέγερση του 1927 απέτυχε να υπερασπιστεί τον εαυτό της, ο Μάο αποφάσισε να μετακομίσει στην ορεινή περιοχή στα βόρεια της Κίνας στα σύνορα με τη Σοβιετική Ένωση. Η Σοβιετική Ένωση υποστήριξε και εκπαίδευσε τους Κινέζους κομμουνιστές. Η Κίνα ήταν ημι-αποικιακή και φεουδαρχική αγροτική χώρα. Δεδομένου ότι οι κοινωνικές συνθήκες ήταν εντελώς διαφορετικές από τη Σοβιετική Ένωση και την Ευρώπη, ο Μάο ανέπτυξε μία νέα στρατηγική με διαλεκτικό τρόπο και έγινε παγκοσμίως ο πρώτος αντάρτης στρατηγός.

Οι Κινέζοι επαναστάτες απελευθέρωσαν ορισμένα εδάφη και μετά από λίγα χρόνια αντιμετώπισαν μια μεγάλη απειλή από τον εχθρό. Εκείνη την εποχή ο Μάο δεν ήταν ο αρχηγός των επαναστατικών δυνάμεων, αλλά μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος. Μπροστά σε αυτή την απειλή, ο Μάο πρότεινε να αφήσουν τις εχθρικές μονάδες να εισέλθουν στα απελευθερωμένα εδάφη, να τις αποκόψουν, και να τους επιτεθούν. Οι σύντροφοί του αντιτάχθηκαν σε αυτή την τακτική και ο Κινεζικός Κόκκινος Στρατός ηττήθηκε βαριά. Σε απάντηση, ο Μάο έγινε ο στρατιωτικός στρατηγός του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος. Ο κινεζικός επαναστατικός αγώνας χρειάστηκε 29 χρόνια, από το 1920 μέχρι τη στιγμή της νίκης της επανάστασης το 1949, οπότε ήταν πράγματι παρατεταμένος.

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΑΡΧΙΚΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΟ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΣΤΑΔΙΑ:

- 1.Στρατηγική Άμυνα: Το πρώτο στάδιο του Παρατεταμένου Λαϊκού Πολέμου είναι η στρατηγική άμυνα. Οι επαναστάτες μπορούν να ξεκινήσουν με μια μικρή ομάδα, όπως επίσης μας έδειξε η επανάσταση στην Κούβα, δηλαδή ξεκινώντας από περίπου 60 άτομα στην αρχή. Η ένοπλη προπαγάνδα κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου είναι σημαντική. Όπως ο Τσε Γκεβάρα όρισε ως βασικό κανόνα για αυτό το στάδιο, είναι κρίσιμο να επιτεθούμε μόνο όταν είμαστε σίγουροι ότι θα κερδίσουμε. Από τη στιγμή που ο εχθρός είναι πολύ ισχυρότερος σε αριθμούς, δεν μπορούμε να χάσουμε κανέναν σύντροφο και καμία συντρόφισσα, ακόμα κι αν ο εχθρός χάσει περισσότερους στρατιώτες. Κρίσιμο είναι να μην πέσουμε στην παγίδα του εχθρού και περικυκλωθούμε, τοποθετώντας ολόκληρο το αντάρτικο σε μια μικρή περιοχή. Επομένως, το αντάρτικο πρέπει να κινείται συνεχώς και να δημιουργεί μικρές μονάδες, κάνοντας τον εχθρό να προσηλωθεί σε ένα συγκεκριμένο σημείο. Το αντάρτικο πρέπει να είναι σε θέση να υπαγορεύσει τις τοποθεσίες και τις στιγμές της αντιπαράθεσης με τον εχθρό. Αν ο εχθρός καταφέρει να περικυκλώσει το αντάρτικο και αυτό δεν καταφέρει να απεμπλακεί, το αντάρτικο θα αντιμετωπίσει δυσκολίες στο να μετατρέψει την κατάσταση προς όφελός του – όπως συνέβη στον Τσε Γκεβάρα στη Βολιβία.
- 2.Στρατηγική Ισορροπία: Αφού ο Λαϊκός Στρατός έχει αναπτυχθεί, υπάρχουν τα κόκκινα εδάφη υπό τον έλεγχό του, λευκές περιοχές κάτω από τον έλεγχο του εχθρού και οι πορτοκαλί περιοχές που είναι υπό αμφισβήτηση και συνεχή εναλλαγή ελέγχου μεταξύ των δύο πλευρών και στις οποίες καμία πλευρά δεν μπορεί να κινηθεί ελεύθερα. Οι κόκκινες περιοχές αποτελούν τη βάση για την εκπαίδευση.
- 3.Στρατηγική Αντεπίθεση: Οι πόλεις είναι τα φρούρια του εχθρού, επειδή είναι σημαντικές για αυτόν. Είναι σημαντικό να περικυκλωθούν, και να οργανωθούν εξεγέρσεις εκεί. Το αντάρτικο εξελίσσεται ιδανικά σε έναν πλήρη λαϊκό στρατό και χρειάζεται αντίστοιχα ισχυρά όπλα, κάτι το οποίο στην περίπτωση της Κίνας λειτούργησε μόνο με την υποστήριξη της Σοβιετικής Ένωσης και στην περίπτωση του Βιετνάμ με την υποστήριξη της Κίνας.

Ο ΜΑΟΪΚΟΣ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΙΕΘΝΩΣ

Ο Μάο και ο επαναστατικός αντάρτικος πόλεμός του ενέπνευσαν πολλά επαναστατικά κινήματα σε όλο τον κόσμο, και πολλά από αυτά, κυρίως στην Ασία και την Αφρική, υιοθέτησαν τη στρατηγική του Μάο με λιγότερη ή περισσότερη επιτυχία. Η Στρατηγική δούλεψε καλά για το ΡΚΚ σε ολόκληρο το Κουρδιστάν από το 1984 έως τη δεκαετία του 1990, μέχρι να φτάσει σε στρατηγικό αδιέξοδο, μετά την επιτυχή απελευθέρωση ορισμένων ορεινών εδαφών. Οι εξεγέρσεις στο Bakur (Βόρειο Κουρδιστάν) στις αρχές της δεκαετίας του 1990 ήταν δυνατές χάρη στην αύξηση των δυνάμεων του κινήματος. Ο Rêber Aro ανέλυσε εκτενώς γιατί η κατάσταση περιήλθε σε αδιέξοδο και γιατί δεν υπήρχε πιθανότητα περαιτέρω προόδου.

Ορισμένες επαναστατικές ομάδες αντάρτικου πόλης, π.χ. από την Ουρουγουάη, όπως η Tupamaros (1967 – 1972), ή η RAF (Φράξια του Κόκκινου Στρατού) στη Γερμανία, υιοθέτησαν τη στρατηγική του Μάο στις πόλεις στο ξεκίνημά τους. Η RAF ρίζωσε σε ορισμένες προλεταριακές γειτονιές. Το γερμανικό κράτος έκλεισε πολλούς δρόμους και αεροδρόμια με μεγάλο αριθμό αστυνομικών δυνάμεων για να περικυκλώσουν τη RAF και νίκησε την πρώτη γενιά της.

Το Βιετνάμ είναι ένα επιτυχημένο παράδειγμα ενός Παρατεταμένου Λαϊκού Πολέμου. Ως μέρος της Ινδοκίνας ήταν υπό γαλλική κατοχή και έλεγχο. Οι επαναστατικές δυνάμεις δημιούργησαν αγροτικά συμβούλια στις αγροτικές περιοχές. Η Εξέγερση του 1931 πολεμήθηκε και ο Ho Chi Minh πήγε στην εξορία. Έστειλε ένα μήνυμα στον επαναστάτη δάσκαλο Vo Nguyen Giap να πάει στην Κίνα. Ο Giap ακολούθησε την εντολή και αργότερα επέστρεψε στο Βιετνάμ για να ξεκινήσει τον ένοπλο επαναστατικό αγώνα με 34 άτομα. Κατάφεραν να εκδιώξουν τη Γαλλία λόγω της ήττας της Γαλλίας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η Ιαπωνία αντικατέστησε τη Γαλλία σαν αποικιοκρατική δύναμη στο Βιετνάμ, καταπιέζοντας το Βιετνάμ, μέχρι που η Ιαπωνία νικήθηκε στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο το 1945. Όταν η Γαλλία προσπάθησε ξανά να αποικίσει το Βιετνάμ, οι Βιετναμέζοι επαναστάτες αποφάσισαν να διαμελίσουν το στρατό τους σε μικρές μονάδες, επειδή γνώριζαν ότι δεν ήταν αρκετά ισχυρός για να αντιμετωπίσει άμεσα τον γαλλικό στρατό.

Κατάφεραν να αμυνθούν με επιτυχία για εννέα χρόνια. Η νίκη των βιετναμέζικων επαναστατικών δυνάμεων υπό την ηγεσία του Ho Chi Minh και του Giáp, ως διοικητών στη μάχη του Dien Bien Phu το 1954, ενέπνευσαν πολλά απελευθερωτικά κινήματα σε όλο τον κόσμο.

Λίγο αργότερα, μια ομάδα 60 επαναστατριών/ών, εκπαιδευμένων από τον Alberto Bayo y Giroud (που είχε πολεμήσει στο πλευρό των Δημοκρατικών κατά των ισπανικό εμφύλιο πόλεμο) στα βουνά του Μεξικού, έπλευσαν στην Κούβα για να ξεκινήσουν την επανάσταση εκεί. Η Κίνα εκπαίδευσε αρκετές εκατοντάδες διεθνείς, επαναστατικά στελέχη, κυρίως από την Αφρική, σε στρατόπεδο εκπαίδευσης, αλλά αυτό έπρεπε να κλείσει λόγω διεθνούς πίεσης. Ο Τσε Γκεβάρα κάλεσε να δημιουργηθούν πολλά Βιετνάμ στην Διάσκεψη της Tricontinental (1966) και να ξεκινήσει αμέσως αντάρτικος πόλεμος για να χρησιμοποιήσει τις αδύναμες στιγμές των ιμπεριαλιστών. Η έννοια του ανταρτοπολέμου εξαπλώθηκε περισσότερο μεταξύ των επαναστατικών δυνάμεων.

Πολλοί Μεσανατολίτες εντάχθηκαν στον αντάρτικο αγώνα του παλαιστινιακού απελευθερωτικού ενάντια στην Ισραηλινή κατοχή και κατηχήθηκαν στα εκπαιδευτικά στρατόπεδα εκεί. Πολλοί αυτοαποκαλούνται Fedayeen, σημαίνει ένα ιδανικό της θυσίας της ζωής κάποιου εάν είναι απαραίτητο για τον επαναστατικό σκοπό. Πολλοί τούρκοι επαναστάτες/ριες, όπως από το Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας / Μαρξιστικό-Λενινιστικό (TKPML) και επίσης Επαναστάτες/ριες από τη Νικαράγουα έλαβαν εκπαίδευση στην Παλαιστινιακή Ακαδημία. Τα μέλη αυτών των οργανώσεων επέστρεψαν στην Τουρκία και ξεκίνησαν ανταρτοπόλεμο, αλλά σύντομα ηττήθηκαν. Συνολικά, όπως μπορούμε να δούμε, στην επαναστατική ιστορία, οι εμπειρίες και οι γνώσεις έχουν περάσει σε διεθνή στρατόπεδα εκπαίδευσης από το ένα κίνημα στο άλλο. Η Σοβιετική Ένωση σταμάτησε να υποστηρίζει τα διεθνή επαναστατικά κινήματα λόγω της πολιτικής της ειρηνικής συνύπαρξης, η οποία ήδη ξεκίνησε στα τέλη της δεκαετίας του 1950 και εφαρμόστηκε πλήρως στα τέλη της δεκαετίας του 1960. Αυτό σημαίνει επίσης ότι το PKK δεν έλαβε ποτέ υποστήριξη από τη Σοβιετική Ένωση. Παρά το γεγονός ότι πολλά από τα διεθνή επαναστατικά κινήματα ήταν Μαρξιστικά-Λενινιστικά, συμπεριλαμβανομένου του PKK, είχαν μια κριτική θέση προς τη Σοβιετική Ένωση.

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΡΚΚ

Όπως αναφέρθηκε εν συντομία παραπάνω, στην ιστορία του ΡΚΚ, υπάρχουν τέσσερα στρατηγικά στάδια, ονομαστικά **(1) Η οικοδόμηση της Επαναστατικής Οργάνωσης (2) Μαοϊκή Στρατηγική του Παρατεταμένου Λαϊκού Πολέμου (3) Δημοκρατική Λύση και (4) Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος.**

Μετά την οικοδόμηση της επαναστατικής οργάνωσης μέχρι το 1978, το ΡΚΚ έκανε τις πρώτες του απόπειρες ένοπλου αγώνα στα τέλη της δεκαετίας του 1970 με επιθέσεις, κυρίως δολοφονίες, εναντίον πρακτόρων μυστικών υπηρεσιών και φεουδαρχών γαιοκτημόνων που συνεργάζονταν με το κράτος. Το ΡΚΚ μπόρεσε να καταλάβει μερικά χωριά και οι πολίτες άρχισαν να παίρνουν τα όπλα. Σε απάντηση, για να ανακτήσει τον έλεγχο, η Τουρκία πραγματοποίησε στρατιωτικό πραξικόπημα. Ο Rêber Aro έφυγε από την Τουρκία για τη Συρία και την κοιλάδα Bekaa στον Λίβανο το 1979 πριν από το στρατιωτικό πραξικόπημα. Καθώς έφτασε εκεί, ο Rêber Aro κάλεσε μερικές εκατοντάδες συντρόφους να έρθουν από το Bakur (Βόρειο Κουρδιστάν) στην κοιλάδα Bekaa για να ξεκινήσουν την εκπαίδευση. Μελέτησαν, μεταξύ άλλων, μία μπροσούρα για τον αντάρτικο αγώνα του Τσε Γκεβάρα⁴.

Στις 15 Αυγούστου 1984, το ΡΚΚ ξεκίνησε τον ένοπλο αγώνα επιστρέφοντας στην ορεινή περιοχή Botan στο Bakur με Μονάδες Ένοπλης Προπαγάνδας, καλώντας επίσης τον πληθυσμό να ενταχθεί στο αντάρτικο. Ο πληθυσμός γνώριζε ήδη το ΡΚΚ από πριν και έτρεφε συμπάθεια για αυτό, αλλά αισθάνθηκε ανίκανος να σταθεί ενάντια στο τουρκικό κράτος υπό τον φόβο των σφαγών από τη δεκαετία του 1920, που είχαν ως αποτέλεσμα περίπου ένα εκατομμύριο Κούρδοι να δολοφονηθούν. Ο Frantz Fanon για να ορίσει την αποαποικιοποίηση διατύπωσε την φράση «οι έσχατοι έσονται πρώτοι», επίσης μας παραπέμπει σε πυρωμένες σφαίρες αν θέλουμε να δούμε την αλήθεια της αποαποικιοποίησης, στο διάσημο βιβλίο του «Της Γης οι Κολασμένοι».⁵ Απελευθερώνοντας τους/τις εαυτούς/ες τους από τους αποικιστές, οι καταπιεσμένοι άνθρωποι μπορούν να πολεμήσουν και να νικήσουν επίσης την αποικιακή νοοτροπία. Οι επιτυχημένες ενέργειες του ΡΚΚ και ο μακρόχρονος αγώνας του έχει δώσει πολλές ελπίδες στους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο.

Με τον Πρώτο Πόλεμο του Κόλπου το 1991 οι ΗΠΑ άρχισαν να προωθούν την κυρίαρχη παρουσία τους στη Μέση Ανατολή προσπαθώντας να γεμίσουν το κενό μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης. Οι ΗΠΑ έχουν ως στόχο να γίνουν ηγετική δύναμη για μια παγκόσμια καπιταλιστική τάξη, και ως εκ τούτου ρευστοποιούν τα επαναστατικά κινήματα, κάτι το οποίο επαναλαμβάνεται με το σχέδιο για την Ευρύτερη Μέση Ανατολή στις αρχές της δεκαετίας του 2000. Πολλές σοσιαλιστικές δυνάμεις ηττήθηκαν ή φιλελευθεροποιήθηκαν. Το παλαιστινιακό επαναστατικό κίνημα σιγά-σιγά έγινε πιο αδύναμο. Οι ισλαμιστικές δυνάμεις έχουν γίνει ισχυρότερες στην Μέση Ανατολή από τη δεκαετία του 1980, και κάλυψαν το κενό της συρρίκνωσης των επαναστατικών κινημάτων.

Το 1993 το ΡΚΚ διεξήγαγε πολιτικές ενέργειες στη Γερμανία. Το ίδιο έτος το ΝΑΤΟ από κοινού αποφάσισε να εκκαθαρίσει το ΡΚΚ και πολλά ευρωπαϊκά κράτη απαγόρευσαν το ΡΚΚ και το κατέταξαν ως τρομοκρατική οργάνωση. Το τουρκικό κράτος ξεκίνησε εκατομμύρια στρατιωτικές επιχειρήσεις και επιτέθηκε έντονα παντού στο Βακρ ώστε να το αδειάσει από τον πληθυσμό του καίγοντας χωριά και δάση και διαπράττοντας σφαγές για να διαχωρίσει το ΡΚΚ από τον λαό. Το 1996 η ΜΙΤ (Τουρκική Μυστική Υπηρεσία), υπό την διοίκηση της πρωθυπουργού του κράτους Tansu Çiller (1993-1996), έκανε απόπειρα δολοφονίας με βόμβα κατά του Rêber Apo στην Ακαδημία του κόμματος στη Δαμασκό, αλλά απέτυχε.

Το 1992 συνέβη ο πρώτος Πόλεμος του Νότου και η τουρκική εισβολή στο Βαζûr (Νότιο Κουρδιστάν). Το 1993 συμφωνήθηκε κατάπαυση του πυρός. Ήταν η αρχή του τρίτου σταδίου του ΡΚΚ, δηλαδή της Δημοκρατικής Λύσης. Ο Rêber Aro αποκάλυψε ότι ο εχθρός δεν ήταν μόνο το τουρκικό κράτος αλλά και ολόκληρο το ΝΑΤΟ πίσω από αυτό. Το ΝΑΤΟ δεν έχει υποστηρίξει μια Δημοκρατική Λύση και αρνήθηκε το κουρδικό ζήτημα. Μέλη της ομάδας του τουρκικού κράτους που υποστήριξαν μια Δημοκρατική Λύση αποκλείστηκαν με μυστικό τρόπο, όπως φάνηκε και στην περίπτωση της εξόντωσης του Τούρκου προέδρου Turgut Ozal (1989-1993).

Το ΡΚΚ έγινε ισχυρότερο τη δεκαετία του 1990. Ήταν μία από τις ισχυρότερες επαναστατικές οργανώσεις στη Μέση Ανατολή και ως εκ τούτου αποτέλεσε εμπόδιο όχι μόνο για την Τουρκία αλλά και για το σύνολο του ΝΑΤΟ. Το 1995 ο Rêber Aro έγραψε ότι αν το ΡΚΚ είχε πετύχει να απελευθερώσει ορισμένα εδάφη στο Κουρδιστάν ο αντίκτυπος θα ήταν τόσο μεγάλος όσο η Ρωσική Επανάσταση, όχι μόνο για το Κουρδιστάν αλλά για ολόκληρη τη Μέση Ανατολή και τον κόσμο. Η διεθνής συνωμοσία, η οποία οδήγησε στην απαγωγή και φυλάκιση του Rêber Aro το 1999 δεν πέτυχε την εκκαθάριση του ΡΚΚ.

Στην επίθεση της 1ης Ιουνίου 2004 το ΡΚΚ κινήθηκε προς το νέο του παράδειγμα, δηλαδή τον Δημοκρατικό Συνομοσπονδισμό. Η παρουσίαση του συστήματος ΚΚΚ στα Υπερασπιστικά Γραπτά του Rêber Aro η επανάσταση της Ροζάβα και ο καθημερινός αγώνας του Κουρδικού Κινήματος Ελευθερίας ενάντια στο τουρκικό κράτος, τον δεύτερο ισχυρότερο στρατό του ΝΑΤΟ, έδωσαν στην αριστερά παγκοσμίως νέες προοπτικές για τον 21ο αιώνα. Είναι προφανές ότι οι καπιταλιστικές δυνάμεις στοχεύουν στην ρευστοποίηση του Κουρδικού Κινήματος Ελευθερίας. Για την ανάλυση της τρέχουσας κατάστασης πολέμου στη Μέση Ανατολή, πρέπει να υπάρχει ιδεολογική θεώρηση. Ο Rêber Aro υποστηρίζει ότι ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος – που έχει το κέντρο του στη Μέση Ανατολή– δεν σημαίνει πλέον πόλεμο μεταξύ διαφορετικών κρατών, αλλά τελικά είναι ένας πόλεμος των κρατών εναντίον της κοινωνίας.

Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (ŞERÊ GELE ŞOREŞGERÎ), ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΝΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΥ ΛΑΟΥ (RASTIYA GELE ŞERKER)

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, από το 2010, το PKK έχει ακολουθήσει τη στρατηγική του Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου, που αναπτύχθηκε περαιτέρω από τη στρατηγική του Παρατεταμένου Λαϊκού Πολέμου του Μάο. Μετά την 1η Ιουνίου 2010 η στρατηγική διεξήχθη στην πράξη και το αντάρτικο πραγματοποιούσε αποτελεσματικές αμυντικές ενέργειες στα βουνά ενάντια στο στρατό του τουρκικού φασιστικού κράτους. Αυτή η φάση ήταν η είσοδος της 4ης στρατηγικής εποχής του PKK.

4 Επίπεδα Επαναστατικού Λαϊκού πολέμου

- Δημοκρατική Αυτόνομη Διοίκηση του Λαού
- Λαϊκές Αμυντικές Δυνάμεις, όπως οι HPC (Hêzên Parastina Civakî)
- Επαγγελματικές Αμυντικές Δυνάμεις, όπως το αντάρτικο
- Στρατηγικές Συμμαχίες του Λαού

Όλος ο πληθυσμός ηλικίας 7-70 ετών πρέπει να συμμετέχει σε διαφορετικά επίπεδα στον πόλεμο· ως εκ τούτου, δεν είναι απαραίτητο να βλέπουμε αυτή τη συμμετοχή μόνο από στρατιωτική οπτική. Ολόκληρη η ζωή της κοινωνίας, της άμυνας, της διοίκησης, της δικαιοσύνης, της υγείας, της οικονομίας κλπ. πρέπει να οργανωθεί σύμφωνα με τον πόλεμο. Έτσι δημιουργείται η πραγματικότητα ενός Μαχόμενου Λαού (Rastiya Gelê Şerker), η νοοτροπία του να μην φεύγεις, αλλά να μένεις και να υπερασπίζεσαι τα κεκτημένα. Διαφορετικά τμήματα της κοινωνίας συμμετέχουν με διαφορετικούς τρόπους, ανάλογα με την εκπαίδευση και τις ικανότητές τους· για παράδειγμα, οι επαγγελματικές στρατιωτικές μονάδες στο μέτωπο, ενώ άλλοι/ες εργάζονται, για παράδειγμα, για την πολεμική οικονομία, τον εφοδιασμό (λογιστικό), την παρασκευή ψωμιού, φαγητού και τη διανομή του και υπερασπίζοντας τις πόλεις και την επανάσταση που χτίστηκε, πρώτα και κύρια χωρίς να αφήνουν τις πόλεις. Όσο το δυνατόν περισσότεροι άνθρωποι, ιδανικά όλοι, πρέπει να λάβουν στρατιωτική εκπαίδευση και να είναι σε θέση να υπερασπιστούν τους/τις εαυτούς/ες τους.

Ο Rêber Apo ανέφερε πολλές φορές ότι πρέπει να μάθουμε από το παράδειγμα της Παλαιστινιακής αντίστασης στη Γάζα, όπου η πραγματικότητα ενός Μαχόμενου Λαού (Rastiya Gelê Şerker) υπάρχει, και ότι οι άνθρωποι πρέπει να είναι προετοιμασμένοι να ζήσουν υπό παρόμοιες συνθήκες. Πριν από μερικά χρόνια, Hevals (Φίλοι – Σύντροφοι) ανέφεραν στον Rêber Apo όλες τις μεγάλες επιτυχίες των επαναστατικών έργων στο Afrin, και σχετικά με τα σχέδια ανασυγκρότησης του Kobanê. Ο Rêber Apo επέκρινε τους Hevals λέγοντας ότι ο εχθρός μπορεί εύκολα να καταστρέψει αυτά τα επιτεύγματα και αντίθετα, πρέπει να επικεντρώσουν όλες τις προσπάθειες τους στην άμυνα· για παράδειγμα, προετοιμασία της άμυνας του Afrin και ανοικοδόμηση του Kobanê, όχι επίγεια αλλά υπόγεια σε τούνελς. Ιδανικά, η κοινωνία θα πρέπει να προετοιμάσει τις πόλεις για άμυνα, να δημιουργήσει επιτροπές.

Πώς να προετοιμάσετε την άμυνα και να οργανώσετε την κοινωνία για πόλεμο:

- Επιτροπές για Τούνελς, Εφοδιασμό (Λογιστικό), Πυρομαχικά
 - κατασκευάστε σήραγγες παντού, κάθε οικογένεια χτίζει μία μικρή αμυντική κατασκευή, μια καλυμμένη τάφρο ενάντια στο βομβαρδισμό, στον κήπο τους, βάζοντας σακιά άμμου, αν μια βόμβα χτυπήσει ένα πολυώροφο κτίριο, οι χαμηλότεροι όροφοι συχνά αντέχουν.

- Οι κάτοικοι τέτοιων κτιρίων προετοιμάζουν το υπόγειο με στρώματα και πυροσβεστήρες, έχοντας εφοδιασμό και όπλα και αποθήκες πυρομαχικών, χτίζοντας μέρη άμυνας των πολιτών όπως υπόγεια:
- Επιτροπή Κουρτινών
 - Συλλέξτε υφάσματα και ράψτε μεγάλες κουρτίνες για να καλύψετε την οπτική επαφή από τον δρόμο για drones, κουρτίνες και (αργότερα) στέγες για να καλύψουν την πόλη, επίσης συλλέγοντας πολλά ελαστικά ή βαρέλια πετρελαίου που μπορούν να παράγουν ποσότητα καπνού έτσι ώστε η πόλη να μην μπορεί να δεχτεί επίθεση από ψηλά:
- Επιτροπή Ελαστικών
 - Συλλέξτε παλιά ελαστικά για να τα διανείμετε και να τα ανάψετε σε περίπτωση επίθεσης για τη δημιουργία ενός μαύρου καπνού για να εμποδίσει την όραση του drone.
- δημιουργία δικτύου πληροφοριών και παρατηρητηρίου της δραστηριότητας του εχθρού.
- δίνοντας εκπαίδευση, ξεκινώντας από τα παιδιά του σχολείου για να σπάσει ο φόβος του πληθυσμού, εκπαιδεύοντάς τον για την πραγματικότητα του πολέμου, έτσι ώστε να γνωρίζει τον εχθρό και τα όπλα του.
- εκμάθηση πρώτων βοηθειών.
- και ως εκ τούτου, με όλες αυτές τις ενέργειες δημιουργείται μια νοοτροπία που η πόλη θα υπερασπιστεί τον εαυτό της και δεν θα εγκαταλειφθεί: όσο περισσότεροι άνθρωποι μένουν, τόσο περισσότεροι άνθρωποι μπορούν να την υπερασπιστούν και να την προστατεύσουν από τις αυθαίρετες επιθέσεις του εχθρού.

Ο στόχος είναι να οικοδομήσουμε μια Πραγματικότητα ενός Μαχόμενου Λαού (Rastiya Gelê Şerker) με στόχο την αντικατάσταση των επαγγελματικών στρατιωτικών δυνάμεων με τις κοινοτικές κοινωνικές πολιτοφυλακές (HPC/ HPC-Jin/ HPC-Ciwan). Κανείς άλλος εκτός από τον ίδιο τον λαό δεν μπορεί να υπερασπιστεί τη Ροζάβα και να κρατήσει τον εχθρό μακριά. Η επαναστατική γειτονιά του Şex Meqsud στο Χαλέπι αντιστάθηκε εναντίον του Τζιχαντιστικού Μετώπου Al-Nusra και περικυκλώθηκε πλήρως από αυτό το έτος 2012. Στην αρχή και οι δύο πλευρές δεν είχαν πραγματικά όπλα και πολεμούσαν μεταξύ τους με μαχαίρια και τσεκούρια. Ο πληθυσμός δεν μπορούσε να αφήσει την περικυκλωμένη γειτονιά του και την υπερασπίστηκε. Το Μέτωπο Al-Nusra βομβάρδιζε συνεχώς τη γειτονιά με τα χειροποίητης κατασκευής «Κανόνια της Κόλασης» και πολλοί πολίτες σφαγιάστηκαν. Η συνοικία της πόλης Şex Meqsud είναι ένα πρότυπο για τον Επαναστατικό Λαϊκό Πόλεμο, όπου ολόκληρος ο πληθυσμός συμμετείχε στην άμυνα. Ήταν το πρώτο παράδειγμα για τον αστικό πόλεμο στον Αγώνα για την Ελευθερία του κουρδικού λαού.

Ο Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος δεν δίνει έμφαση στο ρόλο του επαγγελματικού στρατού αλλά και σε όλες τις άλλες κοινωνικές εργασίες που συμβάλουν στην αυτοάμυνα.

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Σε αυτόν τον αιώνα ο Ειδικός Πόλεμος είναι ένα θέμα ουσιώδες στο ζήτημα της αυτοάμυνας. Ειδικά στη Ροζάβα ο Ειδικός Πόλεμος χρησιμοποιείται με σκοπό να σπάσει την αντίσταση του λαού και του Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου. Παραδείγματα για αυτό μπορούν να δοθούν χάρη στην εμπειρία των τελευταίων χρόνων εδώ στη Ροζάβα, με συνεχείς επιθέσεις και επιχειρήσεις του τουρκικού κράτους ενάντια στην επανάσταση της Ροζάβα και τον πληθυσμό της.

Συντηρητικοί (όπως οι ENKS, KDP που συνεργάζονται με το τουρκικό κράτος), για παράδειγμα, σπέρνουν αντι-προπαγάνδα, καλώντας τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν την πόλη, λέγοντας ότι η Τουρκία επιβεβαιώνει ότι οι άνθρωποι μπορούν να επιστρέψουν στα σπίτια τους μετά τις επιχειρήσεις, αλλά ταυτόχρονα υπάρχει μία συστηματική εγκατάσταση των τζιχαντιστικών δυνάμεων και των οικογενειών τους στις κατεχόμενες περιοχές με την υποστήριξη του φασιστικού τουρκικού κράτους. Ειδικά την εποχή της επιχείρησης κατοχής της Serêkanîyê και του Girê Spî (2019) προκλήθηκε τεράστιος πανικός. Αυτό φάνηκε ιδιαίτερα στις τηλεοπτικές μεταδόσεις από κανάλια Ειδικού Πολέμου, και ως τακτική του τουρκικού κράτους για να κάνει τους ανθρώπους να φύγουν. Η παρότρυνση προς τους πολίτες να εγκαταλείψουν και η δημιουργία μιας χαοτικής κατάστασης είναι μια τακτική του εχθρού. Σε τέτοιες καταστάσεις η καλύτερη απάντηση ενάντια σε τέτοιου είδους επιθέσεις είναι να διατηρηθεί ψυχραιμία, να μην σπέρνουμε πανικό ανάμεσα στους ανθρώπους και πάντα να θυμόμαστε τη σημασία του να μην αφήνουμε το έδαφός μας σε εμπόλεμη κατάσταση. Οι επαναστατικές δομές έχουν την ευθύνη να διαδώσουν αυτήν τη συνείδηση στην κοινωνία. Οι εχθροί στοχεύουν στη δημιουργία συναισθημάτων συνεχούς απειλής, ανασφάλειας και έλλειψης μελλοντικής προοπτικής, δημιουργώντας οικονομικά προβλήματα για τους ανθρώπους, και ωθώντας τους στην φυγή· όλα αυτά είναι μορφές Ειδικού Πολέμου.

Μια βασική μέθοδος για να πειστούν οι άνθρωποι να μείνουν είναι να εκπαιδευτεί η κοινωνία για το πώς να υπερασπιστεί τον εαυτό της. Το να πειστεί ο πληθυσμός να μείνει και να είναι καλά προετοιμασμένος για άμυνα είναι διαλεκτική και δημιουργεί πίστη στους ανθρώπους. Μόνο εάν αναπτυχθούν και οι δύο πτυχές η υπεράσπιση της επανάστασης θα είναι επιτυχής.

Με την εκπαίδευση της κοινωνίας, κοινωνικές πολιτοφυλακές όπως οι HPC / HPC-Jin/HPC-Ciwan μπορούν να δημιουργηθούν για να αντισταθμίσουν τον συγκεντρωτικό, κρατικής τάσης επαγγελματικό στρατό. Ο τρόπος με τον οποίο είναι οργανωμένη η άμυνα αντικατοπτρίζει την ιδεολογία του συστήματος που θέλουμε να οικοδομήσουμε. Ο Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος δεν τονίζει το ρόλο ενός επαγγελματικού στρατού, αλλά όλες τις άλλες κοινωνικές εργασίες που συμβάλλουν στην αυτοάμυνα. Όσο περισσότερο ο πληθυσμός συμμετέχει στα συμβούλια και παίρνει τη ζωή του στα χέρια του, τόσο περισσότεροι άνθρωποι πείθονται να μείνουν και υπερασπίζονται την επανάσταση, υπερασπιζόμενοι αυτό που οι ίδιοι/ες έχουν χτίσει.

ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ HPC / HPC-JIN / HPC CIWAN ΣΤΗ ΡΟΖΑΒΑ

Οι HPC / HPC-Jin / HPC-Ciwan είναι δυνάμεις πολιτών που δεν αποτελούν μέρος των SDF (Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις, είναι η οργάνωση - ομπρέλα για όλες τις στρατιωτικές δυνάμεις της Βορειοανατολικής Συρίας, των οποίων οι YPG και YPJ αποτελούν μέρος). Για την υπεράσπιση της επανάστασης, είναι ζωτικής σημασίας η άμυνα να προέρχεται από τον ίδιο τον λαό. Άνθρωποι που είναι οργανωμένοι στο πλαίσιο των δομών HPC χτίζουν την Πραγματικότητα του Μαχόμενου Λαού με το να οργανώνονται για να υπερασπιστούν τους/τις εαυτούς/ες τους και τις κοινότητές τους, και στοχεύουν να εκπαιδεύσουν ολόκληρη την κοινωνία σε θέματα άμυνας και προστασίας. Είναι εντελώς εθελοντικές και δεν λαμβάνουν μισθό.

Στο επόμενο μέρος θα μοιραστούμε μια συνέντευξη με τις HPC-Jin (Hêzen Parastina Cewherî-Jin), τις γυναικείες δυνάμεις αυτοάμυνας των κοινοτήτων, κατά τη διάρκεια ενός προγράμματος κατάρτισης σε μια μικρή πόλη της Ροζάβα. Μια από τις ερωτηθείσες ήταν η Şehîd Hedîya Ahmed Abdullah, ήταν 42 ετών και δραστηριοποιούνταν στο κίνημα από τότε που ήταν 14ων ετών. Είχε έξι παιδιά, ένας από τους γιους της και ο σύζυγός της ήταν στις κοινοτικές δυνάμεις ασφαλείας (Asayîş), ένας γιος ήταν με το YPG. Μία από τις κόρες της ήταν μέλος του Συμβουλίου των Οικογενειών των Şehîds (Μαρτύρων). Η Hedîya είχε οργανωθεί από την αρχή της επανάστασης. Στις 19 Νοεμβρίου 2022 έπεσε Şehîd με άλλους 11 συντρόφους σε αεροπορική επίθεση που πραγματοποίησε το τουρκικό κράτος στο Taqîl Baqîl, στα περίχωρα του Dêrik.

Η ΞΕHÎD HEDIYA AHMED ABDULLAH ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: ⁶

«Οι HPC-Jin ιδρύθηκαν το 2014· μέχρι τότε, η εργασία αυτή γινόταν κυρίως από άνδρες. Έχουμε δει ότι αυτό δεν είναι αρκετό, οι γυναίκες πρέπει επίσης συμμετέχουν σε αυτές τις εργασίες. Υπήρχαν συχνά πολύ λίγες δυνάμεις στα σημεία ελέγχου, επειδή υπήρχαν πολλοί τραυματίες από τον πόλεμο.

Ως εκ τούτου, έγινε η πρόταση για τη δημιουργία των HPC-Jin. Στην αρχή συμμετείχαν ακριβώς 47 γυναίκες. Στο τέλος του 2015 το ιδρυτικό συνέδριο πραγματοποιήθηκε, εκλέχθηκε μια ηγεσία και σχεδιάστηκε μία σημαία. Η οργάνωσή μας είναι πλέον εντελώς αυτόνομη, έχουμε τη δική μας δομή, πυρομαχικά και λογιστικό. Είμαστε η δομή άμυνας των κοινοτήτων.»

Στην αρχή, οι άντρες γελούσαν

Στην αρχή οι άντρες δεν είχαν πίστη σε εμάς. Είπαν, αυτές οι ηλικιωμένες γυναίκες, μητέρες, τι μπορούν να κάνουν, φοβούνται τη σκιά τους. Αλλά στη μάχη του Hol, οι HPC ζητήθηκαν για υποστήριξη. 45 γυναίκες αυτοπροτάθηκαν για να συμμετέχουν. Δώδεκα γυναίκες στάλθηκαν. Εμείς αμέσως είπαμε ότι θέλουμε να οργανωθούμε αυτόνομα, διαφορετικά

οι άνδρες αργότερα θα ισχυρίζονταν ότι είχαν κάνει όλη τη δουλειά. Επίσης, πολλές αυτοπροτάθηκαν για την επιχείρηση απελευθέρωσης του *ẖaddadi*. Ο πληθυσμός μας εμπιστεύεται. Είμαστε πολύ περήφανες που ήμασταν εκεί, στο μέτωπο, φροντίσαμε για το λογιστικό και την προμήθεια πυρομαχικών και μαγειρέψαμε στο μέτωπο.

Ενάντια σε πράκτορες, εμπόρους ναρκωτικών και εξαναγκαστική πορνεία

Δίνουμε στρατιωτικά μαθήματα, παρακολουθούμε τα σημεία ελέγχου και είμαστε υπεύθυνες για την ασφάλεια σε εκδηλώσεις, διαδηλώσεις, εκδηλώσεις μνήμης των *ẖehīds* (Μαρτύρων) και κηδείες. Είμαστε επίσης υπεύθυνες για την ασφάλεια στις κοινότητες, για παράδειγμα όταν πράκτορες ή έμποροι ναρκωτικών δραστηριοποιούνται εκεί ή όταν γυναίκες υφίστανται εκμετάλλευση, για παράδειγμα εξαναγκαστική πορνεία. Μερικές φορές τα μέλη μας μας δίνουν αναφορά για κάτι που συμβαίνει στα χωριά ή τις κοινότητες, είτε πρόκειται για κλοπή, είτε βία κατά των γυναικών ή των παιδιών. Σε αυτή την περίπτωση μιλάμε πρώτα με τα άτομα που εμπλέκονται και προσπαθούμε να λυθούν τα προβλήματα με αυτοοργανωμένο τρόπο. Στη γειτονιά μου για παράδειγμα, υπήρχε μια Αλεβίτισσα της οποίας ο σύζυγος της είχε απαγορεύσει να φύγει από το σπίτι. Του μίλησα για πολλή ώρα και τότε συνειδητοποίησε ότι έκανε λάθος. Τη νύχτα, κάνουμε περιπολίες στην πόλη, όχι μόνο στις δικές μας περιοχές. Έχουμε μια ισχυρή σύνδεση με τις δυνάμεις ασφαλείας των *Asağıs*.

Οργανωμένη Αυτοάμυνα

Στις HPC Jin, υπάρχουν κορίτσια και γυναίκες από επτά έως εβδομήντα. Για παράδειγμα, τα παιδιά κάνουν αθλήματα ή μαθαίνουν να προστατεύονται από κινδύνους στο διαδίκτυο. Όλες τους εκπαιδεύονται στους τοπικούς θεσμούς, όπως στη διοίκηση της πόλης ή στον τομέα της τέχνης και του πολιτισμού. Κατ' αυτόν τον τρόπο τα μέλη των ομάδων και μονάδων οργανώνονται σε στρατιωτικές δομές που μπορούν να αναπτυχθούν ανά πάσα στιγμή. Μια ομάδα αποτελείται από τέσσερις ανθρώπους, μια μονάδα αποτελείται από δέκα. Ξέρουμε ποια έχει εκπαιδευτεί που, και αν έρθει μια επίθεση, είναι έτοιμες.

Εμείς, ως υπεύθυνες, είμαστε επί του πεδίου εδώ στο κέντρο. Τα μέλη μας είναι εθελόντριες, πράγμα που σημαίνει ότι δεν λαμβάνουν μισθό. Γι' αυτό υπάρχει μεγάλη εκτίμηση προς εμάς. Δεν έρχονται όλες εδώ στο κέντρο, για μερικές θα ήταν ένα μεγάλο βήμα να βγούνε έξω με το γιλέκο μας και το τουφέκι, αλλά είναι ενεργά μέλη και οργανωμένες σε κοινότητες.

Οι γυναίκες έχουν ισχυρή θέληση

Είμαστε έτοιμες να πάμε στο μέτωπο· οι γυναίκες έχουν ισχυρή θέληση και δεν φοβούνται το θάνατο. Οι HPC οργανώνουν την υπεράσπιση της κοινωνίας. Χτίζουν θέσεις στα μέρη τους και τα υπερασπίζονται. Ετοιμάζουν τούνελς ενάντια στις αεροπορικές επιδρομές. Είναι υπεύθυνες για τη διατήρηση της διοικητικής λειτουργίας της πόλης σε περίπτωση πολέμου, πιθανώς σε ένα αντιαεροπορικό καταφύγιο. Πρέπει επίσης να είμαστε προετοιμασμένες στον τομέα των πρώτων βοηθειών. [...]

Εδώ μια επανάσταση λαμβάνει χώρα μέσα στην επανάσταση. Από τη μία πλευρά εμείς αγωνιζόμαστε για την ταυτότητά μας ως κουρδικός λαός ενάντια στον εχθρό που θέλει να μας καταστρέψει, από την άλλη πλευρά δίνουμε μια μάχη μέσα στην ίδια την κοινωνία. Δεχόμαστε επίθεση σε όλα τα επίπεδα. Πρέπει επίσης να αγωνιστούμε σε πολλά μέτωπα ταυτόχρονα, ενάντια στις επιθέσεις από το εξωτερικό και στο εσωτερικό, πρέπει να ικανοποιήσουμε τις πιο βασικές ανάγκες έτσι ώστε ο πληθυσμός να μην τρέπεται σε φυγή [...]

Όταν έρθει ο πόλεμος, θα είμαστε στο πλευρό των YPJ και των YPG, επίσης όπως οι Asağış. Προετοιμαζόμαστε. Ο Rêber Apo έχει δείξει στις επιστολές από το Ιμραλί ότι πρέπει να οργανωθούμε ως μια κοινωνία που θα συνεχίσει να λειτουργεί στον πόλεμο.

Η άμυνα δεν σημαίνει μόνο να είσαι έτοιμη στρατιωτικά, αλλά και σε ψυχολογικό επίπεδο. Από τη μία πλευρά προετοιμάζεσαι για αεροπορικές επιθέσεις. Αλλά πρέπει να ξέρεις και πώς να προετοιμαστείς ενάντια στην πείνα. Μεταδίδουμε τη γνώση σχετικά με τον τρόπο προετοιμασίας για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Για το πως οι γυναίκες μπορούν να υπερασπιστούν τις εαυτές τους ενάντια στη βία των αντρών. Η άμυνα είναι κάτι διευρυμένο. Εμείς πρέπει να είμαστε έτοιμες να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα των γυναικών και των κοριτσιών στο δικό μας σπίτι, για παράδειγμα ενάντια στο γάμο κοριτσιών σε ηλικία 14 ή 15 ετών.

ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Όπως η στρατηγική του Μάο για τον Παρατεταμένο Λαϊκό Πόλεμο, ο Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος στο Κουρδικό Κίνημα Ελευθερίας αποτελείται από τρία στάδια και δεν περιορίζεται στο Κουρδιστάν.

1. Παθητική Άμυνα (2014-2015 στο Bakur, 2012-σήμερα στο Rojhilat):

Κατάπαυση του πυρός με το κράτος και στάδιο διαπραγματεύσεων. Το αντάρτικο αντιμετωπίζει μόνο τις επιθέσεις του κράτους, με μικρές αντιδράσεις αυτοάμυνας, χωρίς να ξεκινά μεγαλύτερες αντεπιθέσεις. Σε αυτό το στάδιο η κύρια κινητήρια δύναμη δεν είναι το στρατιωτικό αντάρτικο σώμα, αλλά το κοινωνικό και πολιτικό κίνημα. Εκπρόσωποι του κινήματος συμμετείχαν στις εκλογές και εκλέχθηκαν.

2. **Ενεργητική Άμυνα:** Διεξάγονται περισσότερες μαχητικές / στρατιωτικές / αντάρτικες ενέργειες ώστε να ασκηθεί πίεση στο κράτος. Στόχος είναι να τεθεί ο εχθρός υπό πίεση, για παράδειγμα στις διαπραγματεύσεις, ανοίγοντας χώρο για την προώθηση του επαναστατικού κινήματος. Ακόμα το κοινωνικό κίνημα παίζει πιο ενεργό ρόλο από το ένοπλο αντάρτικο. Ο IRA εφάρμοσε αυτή τη στρατηγική όταν υπήρχε κώλυμα στις διαπραγματεύσεις με τη Βρετανία.

3. **Πλήρης Αντίσταση/πλήρως ανεπτυγμένος Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος:** Στόχος στο τελικό στάδιο είναι η εγκαθίδρυση του Δημοκρατικού Συνομοσπονδισμού. Δεδομένου ότι το κράτος συνήθως δεν το αποδέχεται αυτό, ο πλήρης πόλεμος αντικαθιστά τις συμβολικές ενέργειες. Εάν ένα κράτος το αποδεχόταν αυτό στις διαπραγματεύσεις, κανένας πόλεμος δεν θα ήταν απαραίτητος. Η επαναστατική πλευρά πολεμά με πλήρη στρατιωτική δύναμη, για να απελευθερώσει όσο μεγαλύτερο μέρος της επικράτειας είναι δυνατόν. Όταν αυτό δεν είναι δυνατό θα πρέπει να διεξάγει επιθέσεις περιορίζοντας την κίνηση του εχθρού.

Διαφορετικά μέρη της επικράτειας, όπως τα διάφορα μέρη του Κουρδιστάν, μπορεί να είναι σε διαφορετικά στάδια ταυτόχρονα· ως εκ τούτου, τα στάδια του πολέμου δεν πρέπει να γίνονται κατανοητά σε γραμμική μορφή. Σε όλα τα στάδια, πρέπει να προετοιμάσουμε τον εαυτό μας μέχρι το τελικό στάδιο και για μια πλήρη επίθεση του εχθρού.

Όσο χτίζουμε τις δικές μας δομές, και λαμβάνοντας όλο και περισσότερες πτυχές της ζωής από τα χέρια του κράτους (π. χ. οικοδόμηση κοινοτήτων, συνεταιρισμών, επίλυση συγκρούσεων στις κοινότητες αυτοοργανωμένα) η επιρροή του κράτους γίνεται ασθενέστερη. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούμε να πηγαίνουμε απευθείας σε μια πλήρη αντιπαράθεση με τον εχθρό όσο ακόμα χρειάζεται να ενισχύσουμε την οργάνωσή μας, αλλά πρέπει να χτίσουμε βήμα προς βήμα τη δική μας δύναμη εντός της κοινωνίας με την οικοδόμηση αυτών των δομών. Διαφορετικά κράτη ανέχονται αυτό το είδος οικοδόμησης σε διαφορετικό βαθμό, μέχρι να αντιδράσουν με καταστολή. Όταν τα κράτη χάνουν την επιρροή τους, εκτρέπονται στο στάδιο του φασισμού. Μέχρι το 2014, το PKK είχε σχεδόν απελευθερώσει το Bakur και ανέλαβε τις περισσότερες κρατικές λειτουργίες εκτός από την αστυνομία και θα μπορούσε να κάνει αγκιτάτσια σχεδόν ανοιχτά, έτσι το τουρκικό κράτος επιτέθηκε στο κίνημα με πλήρη ισχύ το 2015.

Δυνάμεις του Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου στο Bakur (Βόρειο Κουρδιστάν) και την Τουρκία

Ειδικά μετά τις βαριές επιθέσεις του τουρκικού κράτους κατά του PKK το 2015, οι ακόλουθες τέσσερις δυνάμεις είναι κρίσιμες για τον Επαναστατικό Λαϊκό Πόλεμο στο Bakur και σε άλλα μέρη της Τουρκίας:

- **Αντάρτικο υπαίθρου HPG / YJA-Star:** Η παρουσία τους είναι κυρίως στην ύπαιθρο, σε ορεινές περιοχές πρώτα μόνο στο Bakur και σήμερα-εκτός από τα άλλα μέρη του Κουρδιστάν-επίσης και σε μέρη της Τουρκίας. Οι επιθέσεις στοχεύουν τον τουρκικό στρατό και το κράτος.
- **Αντάρτικο πόλης YPS / YPS-Jin:** Αποτελούνται κυρίως από πολίτες και είναι μια τοπική αμυντική δύναμη στις αστικές περιοχές στις πεδιάδες μακριά από τα βουνά. Δεν είναι υπό κεντρική διοίκηση, αλλά οργανωμένη αποκεντρωμένα σε μικρούς τοπικούς πυρήνες. Πριν ξεκινήσει μια επίθεση για την απελευθέρωση πόλεων και χωριών στις πεδιάδες, το αντάρτικο πόλης χτίζει τοπικούς πυρήνες. Οι πυρήνες διεξάγουν ανεξάρτητα επιθέσεις κατά του τουρκικού κράτους.

- **Το σύστημα μιας οργανωμένης κοινωνίας και το εξεγερσιακό κίνημα:** Στόχος είναι η διεξαγωγή μικρών επιθέσεων εναντίον του εχθρού, π.χ. επίθεση συνεργατών ή πρακτόρων, πυρπόληση αυτοκινήτων ή επίθεση στην οικονομία του εχθρού, όπως ξενοδοχεία και εργοστάσια, χρησιμοποιώντας απλά εργαλεία και όπλα ώστε να εμπνευστούν και άλλοι/ες να διεξάγουν παρόμοιες ενέργειες και να πυροδοτήσουν μια μεγαλύτερη εξέγερση. Μια τέτοια αντάρτικη τακτική, ιδιαίτερα στις μητροπόλεις της Τουρκίας, βάζει τον εχθρό υπό πίεση και σπάει τη σιωπή, στρέφοντας την προσοχή στον αγώνα.
- **Αγώνας στις μητροπόλεις και στρατηγική συμμαχία σε κοινό μέτωπο με το όνομα ΗΒΔΗ/ΚΒΔΗ:** Οι στρατηγικοί σύμμαχοι είναι οι τουρκικές σοσιαλιστικές/κομμουνιστικές δυνάμεις. Το μοντέλο είναι ένα ενωμένο μέτωπο οργανώσεων της αριστεράς ενάντια στο φασισμό. Οι ΗΒΔΗ/ ΚΒΔΗ παίζουν τον ίδιο ρόλο στην Τουρκία όπως και οι SDF στη Βόρεια-Ανατολική Συρία.

Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ!

Η «Αραβική Άνοιξη» στη Μέση Ανατολή, η οποία ονομάζεται «Άνοιξη των Λαών» από τον Rêber Aro, που ξεκίνησε το 2011, ήταν μια εξέγερση των δημοκρατικών ανθρώπων, της νεολαίας, των γυναικών και την εργατικής τάξης, ανθρώπων που στάθηκαν ενάντια στα καθεστώτα αλλά και ενάντια στην πολιτική της κυριαρχίας και του ιμπεριαλισμού του προηγούμενου ενάμιση αιώνα. Οι εξεγέρσεις έγιναν αυθόρμητα, χωρίς εμπροσθοφυλακή. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις είδαν τη δύναμη των λαϊκών εξεγέρσεων και άρχισαν να υποστηρίζουν «ισλαμιστικές» δυνάμεις για να ωθήσουν τις επαναστατικές δυνάμεις πίσω. Κάτω από αυτή την επιρροή, σύντομα το κίνημα «Άνοιξη των Λαών» άλλαξε πορεία προς τον ισλαμιστικό εθνικισμό στα περισσότερα μέρη και στράφηκε προς την αιματοχυσία. Το PKK συμμετείχε επίσης στις εξεγέρσεις του 2011. Λόγω των ισχυρών θεμελίων στην κοινωνία της Ροζάβα, το επαναστατικό κίνημα θα μπορούσε να οικοδομήσει την επανάσταση της Ροζάβα το 2012. Η επανάσταση άλλαξε την ισορροπία δυνάμεων μεταξύ του PKK και του τουρκικού κράτους. Το τουρκικό κράτος άρχισε να υποστηρίζει τους τζιχαντιστές και τους παρακίνησε να πολεμήσουν τη Ροζάβα, όπως σήμερα ο λεγόμενος SNA («Συριακός Εθνικός Στρατός»). Είναι επίσης το τουρκικό κράτος που υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ.

Η Επανάσταση της Ροζάβα είναι ό,τι αληθινό απέμεινε από την «Άνοιξη των Λαών». Το 2012 η Τουρκία συνέλαβε 7.000 άτομα που σχετίζονταν με το σύστημα της ΚCK, στις αποκαλούμενες δίκες της ΚCK. Το 2013 η «Άνοιξη των Λαών» έφτασε στην Τουρκία, με τις διαδηλώσεις στην Πλατεία Ταξίμ. Το 2014 το ΗDP κέρδισε στις εκλογές με έως και 98% των ψήφων σε ορισμένες περιοχές και ανέλαβε Δήμους.

Το 2014 το Daesh (ISIS) εισέβαλε στη ξengal και διέπραξε σφαγές στον πληθυσμό των Γιεζίντι με σχέδιο να προχωρήσει περαιτέρω για να καταλάβει τη Ροζάβα. Αλλά οι επαναστατικές δυνάμεις της Ροζάβα άνοιξαν έναν ανθρωπιστικό διάδρομο για να σώσουν τους Γιεζίντι και υπερασπίστηκαν τη Ροζάβα. Το σχέδιο του τουρκικού κράτους ήταν να αναλάβει αργότερα τον έλεγχο της Ροζάβα από το Ισλαμικό Κράτος και κάλεσε στη δημιουργία μίας «Ζώνης ασφαλείας» από το 2013. Κατά τη διάρκεια της μάχης του Kobanê ξέσπασαν εξεγέρσεις σε όλο

το Bakur και η αστυνομία του τουρκικού κράτους έχασε τον έλεγχο. Τρεις γειτονιές στην πόλη Cizire στο Bakur, δίπλα στα σύνορα με τη Ροζάβα απελευθερώθηκαν.

Το 2015, το τουρκικό κράτος ξεκίνησε ένα νέο στάδιο πολέμου εναντίον του κινήματος και έθεσε τον Rêber Apo σε πλήρη απομόνωση στη φυλακή του Ιμραλί. Την ίδια χρονιά, οι επαναστατικές δυνάμεις απελευθέρωσαν το Girê Spî και το τουρκικό κράτος ζήτησε έκτακτη σύνοδο του NATO. Το 2015 το φασιστικό τουρκικό κράτος ξεκίνησε με στόχους και σχέδια για να γονατίσει το PKK, δολοφόνησε πολλές/ούς Κούρδισσες/ους και συνέλαβε εκλεγμένους/ους αντιπροσώπους, με στόχο να σπάσει το πνεύμα αντίστασης του κινήματος. Στην πόλη του Suruç στο Bakur, κοντά στο Kobanê, ένας βομβιστής αυτοκτονίας του Daesh διέπραξε σφαγή τον Ιούλιο του 2015 και η Τουρκία μπλόκαρε την πρόσβαση των τραυματιών συντροφισσών/ων στα νοσοκομεία. Η Τουρκία χρησιμοποίησε την επίθεση για να διαδώσει προπαγάνδα σχετικά με μια τρομοκρατική απειλή, πραγματοποίησε μαζικές συλλήψεις αρκετών χιλιάδων επαναστατριών/ών μέσα σε λίγες μέρες και έκανε τακτικές αεροπορικές επιδρομές στο Başûr. Το επαναστατικό πνεύμα στο Bakur ήταν πολύ δυνατό και πολλοί πίστευαν στην απελευθέρωση του Bakur. Τον Αύγουστο του 2015, επίσης σε απάντηση, τα τοπικά συμβούλια αρκετών πόλεων του Bakur κήρυξαν Δημοκρατική Αυτονομία και οι άνθρωποι έχτισαν οδοφράγματα στους δρόμους. Ο λαός ξεκίνησε αυτή την αντίσταση. Οι άνθρωποι απελευθέρωσαν γειτονιές και η αστυνομία μπορούσε μόνο να περάσει από τους κύριους δρόμους της αγοράς με θωρακισμένα οχήματα, αλλά όχι από τους μικρούς δρόμους λόγω των οδοφραγμάτων. Κατά τη διάρκεια της ημέρας, η αστυνομία φαινόταν αδρανής και επιτίθονταν στα οδοφράγματα τη νύχτα. Η νεολαία ήταν η κύρια δύναμη της αντίστασης στις πόλεις. Στην αρχή μόνο η τουρκική αστυνομία, και όχι ο στρατός, επιτέθηκε στην αντίσταση. Τον Οκτώβριο του 2015 τα συμβούλια του κινήματος κήρυξαν μονομερή κατάπαυση. Τον Νοέμβριο το τουρκικό κράτος έστειλε τον στρατό του με βαριά όπλα για να συντρίψει την αντίσταση. Αυτός ο πλήρης πόλεμος στο Bakur πέρασε μάλλον απαρατήρητος από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης. Τον Φεβρουάριο του 2016 το τουρκικό κράτος ανέλαβε βίαια τον έλεγχο του Cizire. Οι άνθρωποι, ειδικά οι τραυματίες, αναζητούσαν καταφύγιο σε υπόγειες κατασκευές στο Cizire. Το τουρκικό κράτος έβαλε βενζίνη στις υπόγειες κατασκευές και έκαψε πάνω από 200 ανθρώπους ζωντανούς. Τον Μάιο του 2016 το τουρκικό κράτος προσπάθησε να εξοντώσει

την αντίσταση της αυτοδιοίκησης στο Bakur και έκανε βαριές επιθέσεις από αέρος στην πόλη Nuseybin.

Μόνο λίγες Αντάρτικες μονάδες μπορούσαν να μετακινηθούν από τα βουνά στις πόλεις για να υποστηρίξουν την αντίσταση. Έτσι ο ρόλος του αντάρτικου στον αγώνα των πόλεων ήταν περιορισμένος, η αντίσταση της αυτοδιοίκησης στο Bakur ήταν σημαντική και είχε τεράστιο αντίκτυπο. Πριν, το τουρκικό κράτος είχε το σχέδιο εισβολής του στη Ροζάβα έτοιμο, ο στρατός του ήταν σταθμευμένος στα σύνορα με τη Ροζάβα και περίμενε μόνο την έγκριση του NATO για να εισβάλει. Αλλά λόγω της αντίστασης στις πόλεις του Bakur, το τουρκικό κράτος έπρεπε να αποσύρει το στρατό από τα σύνορά του με τη Ροζάβα για να επιτεθεί στην αντίσταση στις πόλεις στο Bakur. Έτσι η αντίσταση στο Bakur έδωσε στη Ροζάβα και στο Βαζûr δύο ακόμη χρόνια για να προετοιμαστούν και να δημιουργήσουν άμυνες ενάντια στην τουρκική εισβολή. Οι εξελίξεις στο Bakur δεν μπορούν να γίνουν κατανοητές απομονωμένες αλλά μόνο βλέποντας τη γενική εικόνα του Κουρδιστάν. Γενικά το κίνημα ενισχύθηκε.

Οι SDF άρχισαν να απελευθερώνουν τη Μανbij στη Ροζάβα στα μέσα του 2016 αντί για τη Raqqa, όπως σχεδιαζόταν από τις ΗΠΑ. Ο Ερντογάν χρησιμοποίησε το ηττημένο στρατιωτικό πραξικόπημα στην Τουρκία τον Ιούλιο του 2016 για να εντείνει την κατάσταση έκτακτης ανάγκης και την καταστολή. Το 2018 το τουρκικό κράτος κατέλαβε το Afrin στη Ροζάβα και ορεινές περιοχές στο Βαζûr (Βόρειο Ιράκ). Ο τουρκικός στρατός υπέστη σοβαρές απώλειες στην εισβολή του στις αμυντικές ζώνες Medya στο Βαζûr.

Στις 24 Σεπτεμβρίου του 2019 ο Ερντογάν παρουσίασε στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ τα σχέδια του τουρκικού κράτους για μια ζώνη ασφαλείας 30 χιλιομέτρων κατά μήκος των συνόρων με τη Συρία, με το επιχείρημα της αποτελεσματικής καταπολέμησης τρομοκρατικών οργανώσεων, όπως το ISIS, και ως εκ τούτου την αποτροπή αύξησης μεταναστευτικών πληθυσμών προς τα δυτικά κράτη. Στις 9 Οκτωβρίου 2019 η Serekaniye και το Girê Spî καταλήφθηκαν από το τουρκικό κράτος χρησιμοποιώντας τους Τζιχαντιστές του SNA και με τη νομιμοποίηση της δημιουργίας μιας «Ζώνης Ασφαλείας». Αυτό ήταν η συνέχεια του πολέμου στις προηγούμενες περιοχές όπως η Cerablus, Azas και Al Bab (2016) και το Afrin.

Μετά από αυτό, το τουρκικό κράτος προσπάθησε να καταλάβει την περιοχή Heftanin στις αμυντικές ζώνες Medya και αντιμετώπισε μια τεράστια αντίσταση από το Αντάρτικο. Το 2021 το τουρκικό κράτος ξεκίνησε μια άλλη στρατιωτική επιχείρηση στο Garê (ορεινή περιοχή κοντά στην πόλη Duhok στο Νότιο Κουρδιστάν) αλλά συνθηκολόγησε ενάντια στο αντάρτικο σε σύντομο χρονικό διάστημα και αποσύρθηκε. Το τουρκικό κράτος δεν τήρησε τη συνθηκολόγηση και τον χειμώνα άρχισε να επιτίθεται στη Ροζάβα ξεκινώντας επιχειρήσεις με στόχο τις υποδομές των πολιτών. Τον Απρίλιο του 2022 ξεκίνησε μια νέα επιχείρηση στο Αναζίη, ως μια άλλη προσπάθεια να εισέλθει στις αμυντικές ζώνες Medya και να καταλάβει την περιοχή.

Ενώ ο φασιστικός στρατός του τουρκικού κράτους αντιμετώπιζε δυσκολίες στα βουνά και δεν μπορούσε να προχωρήσει, τον Σεπτέμβριο του 2022, με τον μαρτυρικό θάνατο της Jina Amini, ο λαός στο Ιράν και στο Rojhilat (Ανατολικό Κουρδιστάν) θα κραύγαζε για ελευθερία με το σύνθημα Jin Jiyan Azadi (Γυναίκα, Ζωή, Ελευθερία). Οι εξεγέρσεις του Jin Jiyan Azadi εξαπλώθηκαν σε όλο τον κόσμο. Με αυτό το πνεύμα, παντού στον κόσμο οι άνθρωποι και ειδικά οι γυναίκες θα αποκτούσαν περισσότερη δύναμη.

Και πάλι η Ροζάβα έγινε στόχος το χειμώνα, ως αντεπίθεση για να σταματήσει ο αντίκτυπος της αντίστασης. Οι εγκαταστάσεις ύδρευσης και ηλεκτρικής ενέργειας έγιναν στόχος. Αυτό είχε αντίκτυπο στις υποδομές των πολιτών στη Ροζάβα και καταστροφές προκλήθηκαν στις πιο σημαντικές εγκαταστάσεις εφοδιασμού του πληθυσμού.

Οι επιθέσεις συνεχίστηκαν καθώς το τουρκικό κράτος άρχισε και πάλι τις επιχειρήσεις τον Απρίλιο του 2023 ειδικά στην περιοχή Ζαρ. Λόγω των ισχυρών ενεργειών και της ιστορικής αντίστασης του Αντάρτικου, ο στρατός του τουρκικού κράτους έπρεπε να υποχωρήσει και αυτό οδήγησε σε μια επανάληψη των επιθέσεων στη Ροζάβα. Το χειμώνα 2023/24 στη Ροζάβα, αποθήκες σιταριού, εγκαταστάσεις πολιτών, υποδομές ύδρευσης και ηλεκτροδότησης, πρατήρια καυσίμων και νοσοκομεία έγιναν στόχος και πολλοί πολίτες έπεσαν μάρτυρες ως αποτέλεσμα έλλειψης υποδομών ή λόγω των βομβαρδισμών με μη επανδρωμένα αεροσκάφη.

Ειδικά αυτόν το χειμώνα έγινε ξεκάθαρη εντός της κοινωνίας η νοοτροπία του να μην αφήνεις το έδαφος σου αλλά να αντιστέκεσαι. Μέσα στην κοινωνία γινόταν όλο και πιο σαφής μια καλύτερη κατανόηση της αλήθειας του τουρκικού φασισμού και του πολέμου, το πραγματικό πρόσωπο του εχθρού και η εχθρότητά του προς τον λαό, και χάρη σε αυτήν την κατανόηση προέκυψε μια ισχυρή στάση ενάντια σε αυτό. Ύστερα από ένα χειμώνα επιθέσεων στο Κουρδιστάν, οι άνθρωποι κέρδιζαν περισσότερη αυτοπεποίθηση, και παντού στο Κουρδιστάν και ειδικά στο Bakur ο λαός θα πολεμούσε και θα ξεσηκωνόταν ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης. Και πάλι τον Απρίλιο του 2024, μετά από μια φάση εξεγέρσεων, ειδικά με την 8η Μαρτίου και το Newroz, η ζώνη άμυνας Medya έγινε στόχος. Καθώς το τουρκικό κράτος αντιμετώπιζε τεράστιες απώλειες στον πόλεμό του ενάντια στο Αντάρτικο, και πάλι το χειμώνα του 2024 η Ροζάβα έγινε το κέντρο του πολέμου και των ιμπεριαλιστικών σχεδίων του φασιστικού τουρκικού κράτους. Αυτή τη φορά με ένα νέο σχέδιο κατοχής, και κατά τη φάση της κορύφωσης του 3ου παγκόσμιου πολέμου, που ο πυρήνας του βρίσκεται στη Μέση Ανατολή. Χρησιμοποιώντας μισθοφόρους και δυνάμεις τζιχαντιστών, όπως τον SNA, το τουρκικό κράτος θέλει να ολοκληρώσει τους στόχους του να καταλάβει την περιοχή και να εκπληρώσει τα νεο-οθωμανικά του σχέδια για το Εθνικό Σύμφωνο Missak-ı Milli της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Αυτό που θέλουν, τόσο το τουρκικό κράτος όσο και όλες οι άλλες ηγεμονικές δυνάμεις όπως το Ισραήλ, οι ΗΠΑ, η Μ. Βρετανία και το NATO είναι να καταλάβουν το έδαφος και να επανασχεδιάσουν την περιοχή, αλλά αυτό που θα αντιμετωπίσουν είναι μια συνολική αντίσταση.

Εδώ στη Ροζάβα η κοινωνία είναι έτοιμη και έχει αποκτήσει μεγάλη εμπειρία από τα χρόνια του αγώνα και της πρακτικής στον Επαναστατικό Λαϊκό Πόλεμο. Η κοινωνία θα πολεμήσει μαζί με τις αμυντικές της δυνάμεις. Αλλά είναι επίσης ευθύνη όλων των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο να αναλάβουν δράση σε αυτήν τη φάση και να λάβουν μέρος στην αντίσταση με όποιον τρόπο μπορούν, να οργανωθούν και να συμμετάσχουν σε αυτήν την αντίσταση εδώ στη Ροζάβα. Η επανάσταση της Ροζάβα δεν είναι μόνο η επανάσταση του λαού της Μέσης Ανατολής αλλά η ελπίδα για έναν ελεύθερο κόσμο για όλες τις κοινωνίες του κόσμου. Με τη στρατηγική του Επαναστατικού Λαϊκού Πολέμου εδώ στη Ροζάβα διεξάγεται ένας αγώνας ενάντια σε ένα σύστημα που είναι ο εχθρός όλης της ανθρωπότητας. Η ιστορική φάση που είμαστε αυτή τη στιγμή αφορά όλους τους ανθρώπους. Η υπεράσπιση της Ροζάβα σημαίνει να πολεμήσουμε ενάντια στην τυραννία των ηγεμονικών δυνάμεων σε όλα τα μέρη του κόσμου. Αυτό φαίνεται σαφέστατα σε αυτή τη φάση. Ο Επαναστατικός Λαϊκός Πόλεμος θα είναι η απάντηση του λαού και η στρατηγική για την εξεύρεση λύσης στην κρίση του 3ου Παγκοσμίου Πολέμου.

Υποσημειώσεις

1 - <https://kck-info.com/interviews251224/>

2- Κυριολεκτικά "Defense of a people". Η αγγλική επίσημη έκδοση του βιβλίου είναι με τίτλο "Beyond State, Power, and Violence". Η γερμανική έκδοση δημοσιεύθηκε το 2010 και έχει τίτλο: "Jenseits von Staat, Macht und Gewalt" ως πρώτη μετάφραση στις δυτικές γλώσσες.

3- Ο ρόλος των Σουμέριων και των Ζιγκουράτ συζητείται εκτενώς στα Υπερασπιστικά Γραπτά του Abdullah Öcalan και στο «Μανιφέστο του Δημοκρατικού Πολιτισμού». Ακολουθούν δύο αποσπάσματα. Ξεκινώντας με ένα απόσπασμα από το βιβλίο "The Roots of Civilization". Γραπτά φυλακών Ι, και συνεχίζοντας παρακάτω με ένα απόσπασμα από το βιβλίο «Μανιφέστο του Δημοκρατικού Πολιτισμού», Τόμος Ι: Πολιτισμός, The Age of Masked Gods and Disguised Kings:

«[...] Έτσι η διάσταση της δουλείας εισάγεται στις ανθρώπινες σχέσεις και μαζί της η έννοια της ιδιοκτησίας. Ο τρόπος που στην πραγματικότητα αυτό συνέβη στην κοινωνία των Σουμέριων ήταν μέσω της δημιουργίας μονάδων που χρησίμευαν ως λατρευτικές τοποθεσίες, τοποθεσίες για τον συντονισμό συλλογικών εργασιών και κέντρα κοινωνικής διακυβέρνησης. Αυτοί οι ναοί, ή Ζιγκουράτ, προφανώς θεωρήθηκαν ως γήινες αναπαραστάσεις της ουράνιας τάξης, δηλαδή ως εκπροσώπηση της κοινωνικής ταυτότητας. Τώρα συχνά θεωρούνται ως πρωτότυπο όλων των μεταγενέστερων ναών, κοινοβουλίων, εμπορικών κέντρων, στρατιωτικών αρχηγείων και κέντρων μάθησης και Τεχνών. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Μεσοποταμία των Ζιγκουράτ ήταν η μήτρα του θεσμού του κράτους. [...]» [Öcalan, The Roots of Civilisation. Γραπτά φυλακής Ι, σελ 6].

«[...] Όπως υποστηρίζεται στο "The Roots of Civilization", τα Ζιγκουράτ λειτούργησαν - σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό - ως πρότυπο για μεταγενέστερους πολιτισμούς. Αυτό το αρχικό μοντέλο οδήγησε σε μια αστική κοινωνία που τώρα υπερβαίνει τα εκατομμύρια των ανθρώπων. Είναι στην πραγματικότητα η μήτρα όλων των κρατικών οργανώσεων. Τα Ζιγκουράτ εκείνη την εποχή,

Υποσημειώσεις

δεν ήταν μόνο το κέντρο της πόλης αλλά και η ίδια η πόλη. Και οι σημερινές πόλεις χωρίζονται σε τρία κύρια μέρη: ο ναός (ο οίκος του Θεού) από όπου προέρχεται η νομιμοποίηση, ένα μεγαλύτερο τμήμα για την αστική διοίκηση και το μεγαλύτερο τμήμα, κατοικίες για τους εργαζόμενους. [...]» [Οτσαλάν, «Μανιφέστο του Δημοκρατικού Πολιτισμού» Τόμος Ι, Πολιτισμός, The Age of Masked Gods and Disguised Kings, σελ.97-98].

4- Δείτε, για παράδειγμα, «Ο ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ», Τσε Γκεβέρα ή στην παρακάτω διεύθυνση (στα αγγλικά):

<https://www.marxists.org/archive/guevara/1963/09/guerrillawarfare.htm>

5 - «Για την αποαποικιοποίηση χρειάζεται λοιπόν να ερευνηθεί ολόκληρη η αποικιοκρατική κατάσταση. Ο ορισμός της, αν θέλουμε να τον δώσουμε με ακρίβεια, μπορεί να διατυπωθεί με την πολύ γνωστή έκφραση «Οι έσχατοι έσονται πρώτοι». Η αποαποικιοποίηση είναι η εφαρμογή σε πράξη αυτής της πρότασης. Γι' αυτό, στο επίπεδο της περιγραφής, κάθε αποαποικιοποίηση είναι μια επιτυχία.

Παρουσιασμένη γυμνή η αποαποικιοποίηση αφήνει να μαντέψουμε πίσω απ' όλους της τους πόρους πυρωμένες σφαίρες και ματωμένα μαχαίρια. Γιατί αν είναι οι έσχατοι να γίνουν πρώτοι, αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά μετά από μια αποφασιστική και αιματηρή σύγκρουση των δύο πρωταγωνιστών. Αυτή η διατυπωμένη θέληση οι έσχατοι να προχωρήσουν στην κορυφή της γραμμής, ν' ανέβουν με μιας (πολύ γρήγορα λένε ορισμένοι) τα περίφημα σκαλοπάτια που καθορίζουν μια οργανωμένη κοινωνία, δεν μπορεί να θριαμβεύσει παρά μόνο αν τεθούν σε εφαρμογή όλα τα μέσα, συμπεριλαμβάνοντας φυσικά τη βία.» [Φραντς Φανόν, «Της Γης οι Κολασμένοι», σελ. II, Εκδόσεις Κάλβος].

6- Το πλήρες κείμενο βρίσκεται εδώ (στα γερμανικά):

<https://gemeinsam-kaempfen.de/?p=911>

www.riseup4rojava.org

@RISEUP4ROJAVA

riseup4rojava@riseup.net